

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: VED EVALDS GRAV.

Citation: Aarestrup, Emil: "VED EVALDS GRAV.", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare01val-shoot-workid63839.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

VED EVALDS GRAV.

Evald, fromme Genius,
Ligger du I Solskin der
I det kjøle Blomsterhuus?
See, jeg staaer bag Gittret her,
Pyntet under Vaarens Træ'r,
Rede til en Kirkegang.
Evald, fromme Genius,
Staaer du op til Aftensang?
Løft det store Adelskjold,
Som dig hviler stolt paa Bryst!
Løft det, o du Kjempe bold!
Digterrosen staaer deri,
Daad og Sang er ei forbi,
Er end Danmarks Liv og Lyst.
Gak i høien Chor at staae
Mellem Altrets Engle smaa!
Psalmer du mig lære skal
Sjunge høit i Christi Hal.

Mange stirred her, som jeg,
I det lille Himmerig,
Som paa grønne Digtervei
Fader gav til Hvile dig;
Mange offred Eviggrønt
Og en kjærlig Myrteqvist -
Ak, hvor var det dog ei skjønt,
Undte mig den rige Christ
91 Ogsaa sligt at bringe dig!
Intet Offer end jeg har;
Ilden dybt i Hjertet mig
Brænder sjælden reen og klar,
Og den vaade Taage bar
Aldrig nogen Blomsterflor.
Men til Huset, hvor du boer,
Til den grønne Sommerdør,
Jeg andægtig vandre tør;
Indenfor er Hallen stor,
Høi og blaa og varm og mild,
Hjerterne af Rosenild.
Evald, fromme Genius!
Ved dit grønne Blomsterhuus,
Der jeg paa min Kirkegang
Hilser dig, mens Klokkklang
Kalder mig til Aftensang!